

ธรรมวิสาขบูชา

พระราชสุทธินิยามมงคล

P9009

ขอเจริญพรพุทธบริษัททั้งฝ่ายบรรพชิตและคฤหัสถ์ อุบาสก อุบาสิกาทุก ๆ ท่าน วันนี้จะขอกล่าวถึงวันวิสาขบูชา เป็นวันสำคัญอย่างไรบ้าง จะตีความให้สั้น ชัดเจน สำหรับนักปฏิบัติธรรม

วันนี้ เรียกว่า เป็นวันที่พระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ประสูติ ตรัสรู้ และเสด็จดับขันธเข้าสู่ปรินิพพาน พระองค์ได้สำเร็จมรรคผลบดินทร์บัลลังก์หยั่งากุสะ ได้รับขวามรุษายาสของแม่नुชนาภุสสุชาดา ลอยถาดทองคำว้างขึ้นเหนือน้ำ ผืนใจถึงได้พบธรรมะ ได้รั่มโพธิ์พฤกษ์ และได้ประกาศศาสนาถึง ๔๕ พระพรรษา

พอพระองค์อายุ ๘๐ พระพรรษา ก็ขอลาพระอานนท์ “ชะยะวะยะ รัมมา สังขารอปปะมาเทนะ สัมปาเทกาติ” อย่าประมาท อานนท์ศรีอนุชา บัดนี้สังขารกำลังเสื่อม สังขารกำลังโทรม เรากำลังเข้าสู่นิพพานแล้ว และนำไปสอนพุทธสาวกด้วย ขนาดท่านจะเข้าสู่ปรินิพพาน ท่านยังจะสอนเป็นปัจฉิมโอวาทด้วย

นอกเหนือจากนั้นแล้ว พระองค์ยังได้ฝากอานนท์ศรีอนุชา ที่พระสงฆ์มีความสงสัยว่า ถ้าพระองค์เสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว จะไปเคารพไหว้กราบบูชาตรงไหนเล่า

พระองค์ได้ประกาศออกมาว่า นี่แน่ะ อานนท์ศรีอนุชา ตัวแทนของพระองค์ คือพระธรรมวินัย ตัวแทนของพระองค์คือ คันถรุระ วิปัสสนาธุระ ตัวแทนของพระองค์ คือ คำสอนและโอวาทออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ทุกประการ

อย่างนี้ศิษยาพุทธ จะให้ไปเคารพพระพุทธเจ้าตรงไหน ปฏิบัติตามคำสั่งคือพระวินัย ปฏิบัติตามคำสอนคือ ธรรมะ สองประการถือรวมเรียกว่า พระพุทธศาสนา

ท่านเป็นอุบาสกท่านเป็นอุบาสิกา นั้น ถ้าท่านเป็นชาวพุทธจริง ท่านมาไหว้กราบกันเรียบร้อย ประนมมือกันอย่างนี้ละ ท่านต้องเป็นชาวพุทธแท้ ไม่แน่เลยนะ

จะดูตรงไหนละ ที่นั่งเจียบบันบนศาลาหลังนี้ว่าใครเป็นชาวพุทธบ้าง ก็จะหาคำตอบได้ง่ายขึ้นว่า อุบาสกคนนั้นอุบาสิกาคนนั้น ทำตามคำสอนของพระพุทธเจ้าหรือไม่

มานั่งเจียบบันบนศาลา ไม่ได้ทำตามคำสอนเลย อาราธนาศีลก็ไม่มี อาราธนาธรรมก็ไม่มี จุฑฐูปบูชาพระก็ไม่มี ทำอะไรก็ไม่เป็น สวดพุทธคุณก็ไม่เป็น สวดธรรมคุณก็ไม่เป็น นี่หรือเป็นชาวพุทธ คงเป็นชาวพุทธแบบฟอร์ม

ท่านทั้งหลายเราเกิดมาเป็นมนุษย์นะ โชคดีแล้ว อย่าทำความเป็นมนุษย์ให้มันต่ำ
ต้อยไปอีกเลย เราได้ลืมตาอ้าปากเห็นโลกสว่างเพราะใคร จะตอบได้ทันทีว่า เพราะเรามีหลัก
ของพระพุทธศาสนาเป็นแสงสว่างให้แล้ว ท่านสาธุชนทั้งหลายจะไม่นึกถึงพระพุทธเจ้าบ้าง
เชียวหรือ

พระพุทธเจ้าท่านไม่ได้สำเร็จมานานตอนเป็นพระพุทธเจ้านะ ท่านสำเร็จมานานสมบัติ
ตอนเป็นพระเวสสันดร ที่ทั้งสี่กษัตริย์ต้องบทธจรไปอยู่ป่าหิมพานต์ ไปสร้างบารมีโดยถูก
เนรเทศ สัตว์ดุร้ายมากในป่าหิมพานต์ ต้องเดินเลียवलคคเคี้ยวเขาวงกตลำบากเหลือเกิน

ท่านทั้งหลายท่านต้องการมาสบายหรือมาลำบาก หรือจะไปนั่งกรรมฐานในห้องแอร์
นึกถึงพระเวสสันดรจอมปราชญ์เข้าไว้ก่อน ท่านสร้างบารมีมาหลายชาติ หลายกัปป์หลาย
กัลป์ ๘๐ อสงไขย กำไรแสนกัปป์ เรามาทำจิม ๆ จำ ๆ จะได้อะไรกันหรือ มาลำบากหน่อย
หอบเสื่อกลับบ้านแล้ว นีหรือลูกศิษย์พระเวสสันดร

ท่านทั้งหลายเอ๊ย สร้างความดีต้องลงทุนความลำบากได้ พระเวสสันดรท่านเป็นใคร
ต้องลำบากลำบาก เหลือบยุ่งมากมายหลายประการ สัตว์ทั้งหลายดุร้ายมาก จนบำเพ็ญบารมี
เกิดกุศลบุญราศี ทำให้เสือโคร่ง เสือเหลือง เกิดเมตตารักกันในป่าหิมพานต์

แม้มีทรัพย์ต้องไปเก็บผลไม้เอามาเสวย ลำบากเหลือเกิน ร้อนถึงศักรินทร์เทวราชส่ง
ทิพยเนตรทิพยกรรม เนรมิตต้นมักกะลีผล ๑๖ ต้น ให้ออกดอกออกผลเป็นहारีสวย
ต้องการป้องกันโยคีลามกสกปรก เวลาพระมีทรัพย์ออกป่ามันจะไปปลุกปล้ำอนาจาร จึงได้ออก
ดอกเป็นहारีสขึ้นมา

ท่านมานั่งปฏิบัติกรรมฐาน รำลึกถึงพระพุทธเจ้าบ้างไหม ว่าพระองค์ต้องสร้าง ทำโรง
ทานถึง ๘๐ อสงไขย กำไรแสนกัปป์ กัปป์หนึ่งหมื่นปี เป็นพระเวสสันดรมากกว่าจะมาตรัสรู้
เป็นพระพุทธเจ้า ๓ หมื่นปีแล้วนะ ท่านรู้หรือไม่ ต้นมักกะลีผลยังอยู่ที่ป่าหิมพานต์ครบ
เป็นต้นไม่เนรมิตของพระอินทร์

ตอนที่พระอินทร์ทราบว่าคุณสุดีขอพระพระวิปัสสิสัมมาสัมพุทธะ ขอเป็นพุทธมารดา
แล้วก็ขึ้นมาเป็นเมียพระอินทร์ ต้องการให้พระอินทร์ให้พร ๑๐ ประการ ลงมาจุติในโลก
มนุษย์ ต้องการมีลูกชายโสภาคคือ เจ้าชายพระเวสสันดร บทธจรไปบำเพ็ญพรตเป็นดาบส นี่
แหละออกป่าแล้วพระอินทร์ท่านยังรู้

พรต่อพรนะ ได้พรพระวิปัสสิแล้ว ยังได้พรพระอินทร์อีก ๑๐ ประการ จึงเรียกว่า ทศ
พรมาจนบัดนี้ ขอฝากญาติโยมไว้ การเกิดของพระพุทธเจ้าต้องสร้างบารมีมากมาย
เหลือเกิน สัตว์ป่าดุร้ายมาก คนธรรพวิชาวธ ฤาษีชีไพรลามกสกปรก อยู่ในป่าหิมพานต์มาก

พระองค์จึงแม่เมตตาและพระราชทานสองกุมารไป ทำให้สัตว์ร้ายหันหน้าเข้าหากัน ด้วย บารมีของพระชินสีห์พระเวสสันดรนั่นเอง และเทพเจ้าให้พรแข่งชิงมาจนบัดนี้

อีกตอนหนึ่งพระอินทร์แปลงเป็นตาเฒ่า มาขอพระราชทานพระมัทรี พระเวสสันดรก็ ลองใจพระมัทรีว่า

มัทรีเอ๋ย เจ้าจะเห็นเป็นไฉน พระราชสวามีก็เสียดายพระมัทรี สู้อุตส่าห์ลำบากมา ด้วยกันนะ มัทรีเอ๋ย ก็จักยกให้เป็นทานแก่ตาเฒ่าวานิพกยากเข็ญใจ เอาไปเป็นเมียหรือเป็น คนใช้เขา เป็นอย่างไรหรือพระมัทรีเอ๋ย

พระมัทรีกราบถวายบังคมทูลว่า ยินดีพระเจ้าค่ะ เพื่อพระราชสวามีหวังสัมโพธิญาณ ข้าพระพุทธเจ้าขอรับใช้ละออกฐลีพระบาททุกประการ

พระเวสสันดรชื่นใจ พระอินทร์ได้ยินเช่นนั้นก็อนุโมทนา สรรงสวรรค์ไปรยปรายมา ด้วยดอกไม้ของหอมนานาชนิด พระอินทร์ก็แปลงเพศ เอ่ยวาจาว่า พระพุทธเจ้าข้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเป็นพระอินทร์พระเจ้าข้า

พระเวสสันดรถามว่า เพราะเหตุใดจึงทำเช่นนี้เล่า

พระอินทร์ก็บอกว่า เพราะเหตุยากคนเลวมันจะขอไปเสีย ข้าพระพุทธเจ้าจึงมาขอ แทนและขอฝากไว้พระเจ้าข้า

สมเด็จพระเวสสันดรจอมราชมุนีชี้ไพร จึงได้ปลื้มอกปลื้มใจ มอบพระมัทรี เทุ่ทกวารี เหนือปฐพีดลใส่มือพราหมณ์ร้อนถึงศักรินทร์เทวราช ฝนก็ตกลงมา นี้แหละน้ำพระทัยที่เด็ด เดี่ยว ไม่มีใครเท่าน้ำพระทัยของพระเวสสันดรเลย

พระอินทร์จึงไพรกลับพระนครได้ นี้แหละพรต่อพระนะ ผู้ใหญ่ให้พรเก็บไว้ก่อนได้ไหม จะได้อ่พรยิ่งขึ้นไป

ญาติโยมทั้งหลายเอ๋ย วันนี้เรามาตีความกัน วันเกิดของพระพุทธเจ้า เรามานึกถึงตัว เราทูคน นึกถึงตัวเราว่า เกิดมาทำอะไรบ้าง เกิดมาแล้วต้องเรียนหนังสือ พระพุทธเจ้า ท่านก็เรียนมาถึง ๑๘ ศาสตร์ จบ ๑๘ ดอกเตอร์ ต้องเรียนนะ ไม่ใช่เวียนเทียนส่งเดชไป

เกิดมาทำไมกัน เกิดมามีกรรม เกิดมาทำอะไร เกิดมาสร้างความดีใช้หนี้เวรกรรมจึง จะถูกต้อง เกิดมาแล้วต้องเรียนหนังสือ ต้องหาวิชาใส่ตัว สอนตามพระพุทธเจ้าในวันวิสาขบูชา ไม่ใช่สอนไปสวรรค์นิพพานอย่างที่เขาสอนกัน เวียนเทียนไปสวรรค์ เป็นไปไม่ได้ เอาตรง นี้ไปใช้หน่อย เป็นธรรมะ

ลูกเราเกิดมาแล้ว เหมือนพระพุทธเจ้าประสูตินั่นเอง ตีความเข้ามาหาตัวเองว่า เอา ลูกเรียนหนังสือ ตั้งใจให้มีวิชาความรู้ต่อไป ในเมื่อมีวิชาความรู้แล้ว ก็หาเหตุผลเจริญธรรม

เจริญศีล ถึงจะสำเร็จเสร็จพลันทันเวลา ก็ไปช่วยคนอื่นต่อไปให้เป็นประโยชน์ ไม่ใช่เรียนมาเก็บนะ

ขอให้คิดในวันวิสาขะ ไปวางแผนให้ลูกท่านต่อไป เรียนให้รู้ ดูให้จำ ทำให้จริง เรียนรู้แล้วจะได้ออกไปสู่งาน ฐานะเราจะได้ดี เราจะได้มีปัญญา เรียกว่าพัฒนาเศรษฐกิจ

ประกอบอาชีพการงานดีแล้วเราก็จะเริ่มแก่ จะไปทางไหน ก็เตรียมตัวตาย เหมือนพระพุทธเจ้าไม่มีรอดเลย

เตรียมตัวก่อนตาย เจริญพระกรรมฐานให้มาก สร้างผลงานให้มาก ท่านเป็นข้าราชการระวังนะ ปลอดเกษียณจะว่าเหว่ หาที่พึ่งไม่ได้ อาตมาพูดซ้ำมาเสมอ ถ้าแก่ไปแล้ว ลูกไม่มาหา หลานไม่มาสู่ มันก็ว่าเหว่ เตรียมตัวก่อนตายนะ

ท่านทั้งหลายอย่าประมาทนะ สังฆารกำลังเสื่อม กำลังแก่ ร่างกายกำลังโทรม เวลาหนุ่มสาวก็โลดเต้นได้ อายุ ๔๕ ไปแล้วต้องยกบั้นท้ายขึ้นก่อน เพราะมันหนัก อายุ ๕๐ ปี ๕๕ ปี เลือดจะไปลมจะมา หงุดหงิดจะเกิดแก่ท่านเอง อายุ ๖๐ แล้ว หูก็จะตึง ฟังอะไรไม่ชัดเจน เหมือนหนุ่มสาวแต่ประการใด

หนุ่มสาวทั้งหลายจำ โปรดคิดถึงตัวเอง คิดว่าจะอยู่ถึงเฒ่าชะแรแก่ชราหรือ เมื่อเร็ว ๆ นี้ รถทับตายกันหมด ยังเด็ก ๆ ทั้งนี้ มะม่วงลูกมันแก่ มันก็หล่นที่ลูก แต่น่าเสียดายเหลือเกิน ลูกกำลังอ่อน ๆ ถูกพายุพัดหล่นมาเป็นกระบุง น่าจะป้องกันภัยไว้ ไม่ให้โดนลมถึงขนาดนั้นเลย

ป้องกันภัยคือความชั่ว อย่าเอามาเข้าตัว อย่าเอามาเข้าตัวอีกต่อไปเลย สร้างความดี วันคล้ายวันประสูติก็อย่างนี้

วันเกิดของเราทุกคนอย่าลืมพ่อลืมแม่นะ อย่าให้พ่อแม่อดอยากปากแห้งแต่ประการใด ทั้ง**อามิสบูชา** และ **ปฏิบัติบูชา**

อามิสบูชา คือ เตรียมอาหารการบริโภค ผ้าผ่อนท่อนสไบ ยารักษาโรค เตรียมให้เต็มไม้เต็มมือไปเลย

ปฏิบัติบูชา หมายความว่า พ่อแม่ไม่มีทาน ให้ท่านมาบำเพ็ญทานเสียบ้าง พ่อแม่เราไม่มีศีล ก็ให้พ่อแม่รักษาศีลอุโบสถ เจริญกรรมฐาน เจริญภาวนาบ้าง นี่แหละเป็นอภิชาติบุตร บุตรที่สนองพระเดชพระคุณบิดามารดา ตามคำสอนของพระพุทธเจ้า

มีหลักฐานยืนยันพิสูจน์ได้ พระพุทธเจ้าสำเร็จสาโพธิญาณแล้ว รำลึกถึงพุทธมารดา ก่อน ไปโปรดบนสวรรค์ แม้กระทั่งไปเกิดเป็นเทพบุตร เป็นชาย ก็ยังติดตามไปให้คำป้อนน้ำนม ที่สิทธัตถะได้ดูดเลือดในอกของแม่มา ก็ไปสนองพระคุณ นี่เป็นตำราชัดเจน

ถ้าโยมถามว่า หลวงพ่อพูดมีหลักใหม่ ก็ตอบว่า มี พระพุทธเจ้าโปรดพุทธมารดา ให้แม่ก่อน ท่านจึงเรียกว่า **มาตาปิตโร** แม่ออกหน้าพ่อ แต่กฎหมายประเทศไทย เอาพ่อออกหน้า บิดามารดา พ่อบ้านแม่บ้าน

แต่พระพุทธเจ้าสอนมาตาปิตโร แม่ออกหน้าพ่อเพราะเหตุใด แม่อุ้มท้องเรามา แม่ให้นมเรากิน และเราก็เอาท้องแม่เราเป็นโรงแรม อยู่ทศมาสคลาดเคลื่อนจากคัพภะ แม่ลำบากกว่าพ่อมาก พระพุทธเจ้าเห็นความสำคัญอันนี้จึงเรียกว่า มาตาปิตโร

ปฏิบัติบูชาอีกข้อหนึ่งที่คนคาดเดาไม่ถึงคือ อย่าทำลายน้ำใจพ่อแม่ อย่าทำลายน้ำใจครูบาอาจารย์ อย่าทำลายน้ำใจผู้มีพระคุณ

ขอฝากญาติโยมไว้ทุกคน เตรียมตัวก่อนตาย นึกถึงสังขารไม่เที่ยงหนอ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

อนิจจัง แปลว่า *ไม่เที่ยง*

ทุกขัง แปลว่า *มีทุกข์*

อนัตตา แปลว่า *ปลอดภัยและสูญเปล่า*

วิธีการทำอย่างไร โยมอย่าจับให้มัน คั้นให้มันตาย มันเปลี่ยนแปลงภาวะได้ เราจะทำการค้า เราจะทำธุรกิจ อย่าจับมัน คั้นให้มันตายนะ นี่มันเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แล้วท่านจะฉลาดในการทำงาน

ต้องรู้จักปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง เราซื้อของสินค้ามาขายดีบขายดี และต้องรู้เหตุการณ์ว่าปีหน้าขายไม่ได้ ต้องเปลี่ยนสินค้าเลย นี่อนิจจังใช่ไหม มันเที่ยงแท้แน่นอนที่ไหนเล่า มันไม่เที่ยง เป็นอนิจจัง จึงเป็นทุกข์

ถ้าเรายังค้าขายซื้อซ้ำ ๆ ไป ไม่รู้จักเปลี่ยนแปลง ไม่รู้จักปรับปรุง ไม่รู้จักแก้ไข ไม่รู้อนิจจังจริง รับรองจะมีทุกข์ จะมีแต่ความทุกข์ ไม่มีความสุขในการค้าขายแต่ประการใด

ค้าขายอะไรอย่าให้จำเจจนเคยชิน สร้างความดีต้องรู้จักเปลี่ยนแปลงว่า จะชั่วขึ้นมาแล้ว ก็แก้ไขไป เรียกว่า อนิจจัง แปลอย่างนี้น่าจะเข้าใจ

จะเป็นนักธุรกิจค้าขายที่ดิน ขายดีบขายดี ซื้อเข้าไปซื้อไว้ ระวังขายไม่ได้ ขายไม่ได้เป็นทุกข์ มันก็เกิดความทุกข์ในใจใช่ไหม ไม่รู้จักเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

โยมหนึ่งเจริญกรรมฐานจะรู้ความเปลี่ยนแปลงของโลก รัฐบาลชุดนี้เขาบอกว่าราชาที่ดิน ซื้อไว้ ซื้อไว้ สร้างอุตสาหกรรม ไม่ดูแลเหนือดูแล ไม่ได้ตั้งกรรมฐานเลย ปีหน้าต่อไปเลยเสื่อมไม่มีคนซื้อ และขายก็ไม่ได้ต่อไป โยมจะมีทุกข์ไหม

นี่แหละมันจำเจ สร้างความดีไม่ถูกที่ ทำความดีไม่ถูกทาง เลยก้ไขปัญหาไม่ได้ จึงมี
ทุกขัง มีแต่ทุกข์ระทมขมขื่นอยู่ในหัวใจ จะขาดทุน เป็นหนี้สินเขาไม่พัก เดี่ยวจะล้มละลาย
ต่อไปเรียก **อนัตตา**

อนัตตา ควรจะแปลว่าล้มละลาย สูญหมดเลย ถ้าพุทธธรรมสูงกว่านั้น **อนัตตา** คือ
ปลอดภัย อนัตตาแปลว่าไม่มีกิเลส มันคนละชั้นกัน

วันนี้เป็นวันวิสาขบูชา เราเคยทักษิณาวัตรในโรงอุโบสถ แต่ก็มากันมากหน้าหลายตา
ไม่สะดวกเลย กว่าจะเรียงแถวได้เสียเวลา ๒ ชั่วโมง และเข้าโบสถ์ไม่ได้ แต่บุญอยู่ที่ทักษิณา
วัตร ที่เราจะน้อมนำพุทธคุณมาใส่ใจ ต้องการให้ถึงพระพุทธเจ้า ต้องการเอาพระธรรม
พระสงฆ์มาไว้ในใจ

ในวันนี้อาตมาจะนำบูชาพระรัตนตรัย และจะได้ทักษิณาวัตร น้อมตัวเองเข้าไปหา
พระพุทธเจ้า ทักษิณาวัตรสอง น้อมตัวให้มีพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า ทักษิณาวัตร
รอบสามน้อมตัวให้ถึงพระสังฆเจ้า เป็นเนื้อหาของโลก ที่เราบำเพ็ญบุญกุศลอยู่ ณ บัดนี้
ทั้ง ๓ จบนี้ก็ใช้ได้แล้ว

ต่อจากนั้น อาตมาจะนำสวด พาหุงมหากา ๑ จบ เรียกว่า พุทธชัยมงคลคาถา ที่
สมเด็จพระพนรัตน์วัดป่าแก้ว รจนางวายพระพรชัยมงคลแต่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช
พระองค์ไม่เคยแพ้ทัพ

และจะนำสวด **ลักขี** ให้พอ ๑๐๘ จบให้จงได้ (สวดพุทธคุณ ๑๐๘) พยายามสร้าง
บารมีนี้ต่อไป

สุดท้ายขอความสุขสวัสดิ์ จงมีแก่ท่านสาธุชนทั้งหลายในวันวิสาขบูชาผู้มีดิถีเพ็ญ
กลางเดือน ๖ วันนี้โดยทั่วหน้ากัน ขอทุกท่านจงเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย ๔ ประการ มีอายุ
ขอให้ยืนนาน วัฒนโณ ผิวพรรณผ่องใส สุขขัง ขอให้สุขภาพกายอนามัย ทุกท่านโปรดได้ใจดี
โรคภัยไข้เจ็บมีก็โปรดหาย สิ่งทั้งหลายที่คิดไว้ ณ โอกาสหน้า จงพรรณนาให้เกิดความสำเร็จ
แผ่ดีผล สมความมุ่งมาดปรารถนาด้วยกันทุก ๆ ท่าน ณ โอกาสบัดนี้เทอญ